

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการฝึกอาชีพ

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การฝึกอาชีพของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงาน
ของรัฐ และองค์การของรัฐ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การฝึกอาชีพ” หมายความว่า การให้หรือเพิ่มพูนความรู้ ฝีมือและทัศนคติที่จะ
ทำให้ผู้รับการฝึกสามารถทำงานในสาขาอาชีพที่รับการฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่มีการเรียกค่าฝึก
หรือค่าตอบแทน

“สถานฝึกอาชีพ” หมายความว่า สถานที่ที่ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการฝึกอาชีพแก่ผู้รับการฝึก

“ผู้ดำเนินการฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้จดทะเบียนให้ดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับการฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้ารับการฝึกอาชีพจากผู้ดำเนินการฝึก

“การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน” หมายความว่า การที่นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้ฝึกอบรมเพิ่มเติม โดยมีวัตถุประสงค์ให้ลูกจ้างได้มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่สูงขึ้นในสาขางานที่ปฏิบัติอยู่

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่นายจ้างเพื่อรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลด้วย

“ผู้ฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำหน้าที่ฝึกผู้รับการฝึก

“หลักสูตร” หมายความว่า หัวข้อวิชาหรือขั้นตอนในการฝึกผู้รับการฝึกตามประเภทสาขาอาชีพที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้ดำเนินการฝึกร่วมกับสถานศึกษากำหนดขึ้น

“สัญญาการฝึก” หมายความว่า สัญญาซึ่งผู้ดำเนินการฝึกได้ทำเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึกหรือสถานศึกษา

“ผู้สำเร็จการฝึก” หมายความว่า ผู้รับการฝึกซึ่งได้รับหนังสือรับรองจากผู้ดำเนินการฝึกว่าได้ผ่านการฝึกอาชีพตามหลักสูตรแล้ว

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ เพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดสาขาอาชีพที่จะให้มีการส่งเสริมการฝึก โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้ทรงคุณวุฒิสองคน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสองคน และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานคนหนึ่ง เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการฝึกอาชีพไม่น้อยกว่าสิบปี

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

มาตรา ๘ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ดาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีจะแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสามอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน มาตรา ๕ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนน เสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะนโยบายต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การกำหนดสาขาอาชีพ ที่จะให้มีการส่งเสริมการฝึก การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและการสำรวจความต้องการ พัฒนาฝีมือแรงงาน

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแข่งขันฝีมือแรงงานระดับชาติ ในสาขาอาชีพต่าง ๆ

(๔) กำหนดคุณสมบัติของผู้ฝึกในแต่ละสาขาอาชีพ

(๕) ส่งเสริมประสานงานและติดตามผลการฝึกอาชีพ การยกระดับมาตรฐาน ฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานระหว่าง ภาครัฐบาลและเอกชนในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

(๖) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการ อย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน หลักเกณฑ์และคุณสมบัติตามมาตรา ๑๐ (๒)

(๓) และ (๔) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒

การดำเนินการฝึกอาชีพ

มาตรา ๑๓ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียน

การขอจดทะเบียนและการรับจดทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อดำเนินการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๓ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยมีโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือ

(๒) เป็นผู้ประกอบกิจการซึ่งสามารถดำเนินการฝึกอาชีพได้ ทั้งนี้ ตามประเภท ขนาด ลักษณะ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ ผู้รับการฝึกต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าหลักสูตรประถมศึกษาหรือเทียบเท่า เว้นแต่ได้รับยกเว้นจากนายทะเบียน

(๓) คุณสมบัติอื่นอันจำเป็นในแต่ละสาขาอาชีพตามที่ผู้ดำเนินการฝึกได้กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๖ ผู้ดำเนินการฝึกจะจัดให้มีการฝึกอาชีพได้เฉพาะในงานตามสาขาอาชีพที่ได้จดทะเบียนไว้กับนายทะเบียน

มาตรา ๑๗ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกอาชีพในแต่ละสาขาอาชีพและเสนอต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาเห็นชอบก่อนเริ่มดำเนินการฝึกอาชีพดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอาชีพ

(๒) สถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพ

(๓) คุณสมบัติของผู้รับการฝึก

(๔) กำหนดระยะเวลาการฝึก

- (๕) แบบสัญญาการฝึกซึ่งจะต้องประกอบด้วยรายการตามที่กำหนดในมาตรา ๑๘
- (๖) อุปกรณ์อันจำเป็นที่จะใช้ในการฝึกเท่าที่มีอยู่แล้วและที่จะต้องหามาเพิ่มเติม

ในภายหลัง

- (๗) ชื่อและคุณสมบัติของบุคคลซึ่งกำหนดให้เป็นผู้ฝึก
- (๘) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๙) วิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพ

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้วจะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๘ ในการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องทำสัญญาเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึก สัญญาการฝึกอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
- (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
- (๓) เวลาฝึก เวลาพัก และวันหยุดของผู้รับการฝึก
- (๔) เบี้ยเลี้ยงระหว่างรับการฝึก
- (๕) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพของผู้รับการฝึก
- (๖) หลักเกณฑ์การลา
- (๗) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
- (๘) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิด

จากการฝึก

- (๙) หลักเกณฑ์การรับเข้าทำงานและค่าจ้างเมื่อสำเร็จการฝึก
- (๑๐) รายการอื่น ๆ ตามที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับการฝึกเป็นผู้เยาว์ การเข้าทำสัญญาการฝึกต้องได้รับความยินยอมจากบิดา หรือ มารดา หรือผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งรับผู้เยาว์นั้นไว้ในความปกครอง หรืออุปการะเลี้ยงดู หรือบุคคลซึ่งผู้เยาว์นั้นอาศัยอยู่ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๙ ผู้ดำเนินการฝึกจะเรียกหรือรับเงินค่าฝึกหรือค่าตอบแทนในลักษณะใดๆ อันเกี่ยวกับการฝึกอาชีพมิได้

มาตรา ๒๐ ในการดำเนินการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึกที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๑ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกไว้เป็นหลักฐานและส่งสำเนาทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มการฝึกอาชีพ

มาตรา ๒๒ เมื่อผู้รับการฝึกได้รับการฝึกอาชีพครบตามหลักสูตร และผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการทดสอบตามวิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพ ตามมาตรา ๑๗ (๕) แล้ว ให้ผู้ดำเนินการฝึกออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้รับการฝึกภายในสามสิบวันนับแต่วันเสร็จสิ้นการทดสอบ แล้วแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกประสงค์จะโอนการประกอบกิจการของตนให้แก่บุคคลอื่น ให้ผู้ดำเนินการฝึกแจ้งความประสงค์เป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบก่อนวันโอนไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และหากผู้รับโอนประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ให้ผู้รับโอนแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับโอนกิจการ เมื่อนายทะเบียนเห็นว่าผู้รับโอนมีลักษณะตามมาตรา ๑๔ ให้นายทะเบียนจัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ในทะเบียนให้ผู้ดำเนินการฝึก และให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้ดำเนินการฝึกที่ได้จดทะเบียนไว้ตามมาตรา ๑๓

เมื่อนายทะเบียนได้จัดแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาการฝึกที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับผู้รับการฝึก และสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับสถานศึกษาตามมาตรา ๒๔ หรือทำไว้กับสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการตามมาตรา ๒๕ โอนไปเป็นสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกซึ่งเป็นผู้รับโอน

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนไม่ประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนต้องแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้นายทะเบียนดำเนินการให้ผู้รับการฝึกซึ่งค้างการฝึกไปรับการฝึกอาชีพกับผู้ดำเนินการฝึกรายอื่นในสาขาอาชีพเดียวกัน หรือดำเนินการให้เข้ารับการฝึกอาชีพในสถานฝึกอาชีพของทางราชการต่อไป

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการรับนักเรียนนิสิตนักศึกษาของสถานศึกษาเข้าเป็นผู้รับการฝึกตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษา ให้ดำเนินการไปตามหลักสูตรที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการและสถานศึกษาได้ร่วมกันจัดทำขึ้น และให้ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจัดส่งหลักสูตรดังกล่าวและสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษาไปให้นายทะเบียนทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันทำสัญญา

สัญญารับนักเรียนนิสิตนักศึกษาเข้าเป็นผู้รับการฝึกระหว่างสถานศึกษากับผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
 - (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
 - (๓) เวลาฝึก เวลาพัก และวันหยุดของนักเรียนนิสิตนักศึกษาที่รับการฝึก
 - (๔) สถิติการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพที่จะจัดให้แก่ นักเรียนนิสิตนักศึกษาที่เข้ารับการฝึก
 - (๕) หลักเกณฑ์การลา
 - (๖) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
 - (๗) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนแก่นักเรียนนิสิตนักศึกษาซึ่งเข้ารับการฝึก
- ในกรณีที่นักเรียนนิสิตนักศึกษาประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิดจากการฝึก

ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการฝึกอาชีพให้แก่ นักเรียนนิสิตนักศึกษาตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจะดำเนินการให้ผู้รับการฝึกหรือผู้ซึ่งสถานประกอบการจะรับเข้าทำงาน แล้วแต่กรณี ไปรับการฝึกอาชีพในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการก็ได้ หลักสูตรและหลักเกณฑ์ในการฝึกต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

ให้นำความในมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับแก่ผู้ดำเนินการฝึกและสถานประกอบการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ ให้ผู้ดำเนินการฝึกที่ได้จดทะเบียนไว้กับนายทะเบียนได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

หมวด ๓

การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๗ นายจ้างจะจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานอยู่กับตนเข้ารับการฝึก เพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานก็ได้

มาตรา ๒๘ ในระหว่างการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน นายจ้างยังคงมีหน้าที่ต่อลูกจ้างอยู่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับในการทำงานและข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง เว้นแต่การฝึกนั้นเกิดจากการร้องขอของลูกจ้างและมีการตกลงกันเป็นหนังสือ และนายจ้างอาจจัดให้ลูกจ้างฝึกนอกเวลาทำงานปกติหรือในวันหยุดของลูกจ้างก็ได้ โดยนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าค่าจ้างในเวลาทำงานปกติตามจำนวนชั่วโมงที่ฝึก และให้นายจ้างส่งสำเนาสัญญาแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันทำสัญญา

หมวด ๔

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจัดให้มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาอาชีพต่างๆ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง สาขาอาชีพ มาตรฐาน ฝีมือแรงงาน การรับสมัครผู้ขอรับการทดสอบ และวิธีการทดสอบให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด ผู้ดำเนินการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๓ มีสิทธิส่งผู้สำเร็จการฝึกเข้ารับการทดสอบมาตรฐาน ฝีมือแรงงานตามวรรคหนึ่งได้

ให้นายทะเบียนออกวุฒิบัตรให้แก่ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้เป็นไปตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่เกินครั้งละหนึ่งพันบาทต่อคน

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกขอรับคำแนะนำหรือความช่วยเหลือในกิจการที่เกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อประโยชน์ในการฝึกอาชีพ และการส่งผู้รับการฝึกเข้าทดสอบ มาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้ความช่วยเหลือในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- (๒) การฝึกอบรมผู้ฝึกเพื่อให้การดำเนินการฝึกอาชีพเป็นไปตามมาตรฐานฝีมือ แรงงาน
- (๓) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการฝึก
- (๔) การจัดทำเอกสารประกอบการฝึกอาชีพ
- (๕) การฝึกเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้รับการฝึกมีฝีมือตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๓๑ ให้ถือว่าผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานซึ่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ได้ดำเนินการทดสอบก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๕

สิทธิและประโยชน์ของผู้ดำเนินการฝึก

มาตรา ๓๒ เพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ ให้ผู้ดำเนินการฝึกได้รับสิทธิและประโยชน์ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือในด้านการฝึก การสอน การจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๒) สิทธิที่จะได้หักค่าใช้จ่ายในการฝึก การสอน เป็นกรณีพิเศษ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

(๓) สิทธิและประโยชน์อื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๖

พนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียน

มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจตรา และให้คำแนะนำแก่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการตามมาตรา ๒๔ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สอบถามผู้ดำเนินการฝึก ผู้ฝึก หรือผู้รับการฝึกเกี่ยวกับการให้การฝึก หรือการรับการฝึก

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก ให้คำชี้แจง หรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว เมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนเตือนเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินการฝึกปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่ปฏิบัติตามคำเตือนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ดำเนินการฝึก

มาตรา ๓๖ ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งถูกเพิกถอนการจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในระหว่างรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ผู้ดำเนินการฝึกดำเนินการฝึกผู้รับการฝึกต่อไปได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่อุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียน หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ให้นำความในมาตรา ๒๓ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการฝึกอาชีพแก่บุคคลซึ่งอยู่ในวัยทำงานได้ฝึกคนให้มีฝีมือเพื่อมีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงาน และเพื่อให้บุคคลซึ่งทำงานอยู่แล้วได้รับการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน รวมทั้งเพื่อให้มีการร่วมมือระหว่างสถานประกอบการและสถานศึกษาในการรับนักเรียนนิสิตนักศึกษาเข้ารับการฝึกงานในสถานประกอบการ ซึ่งจะเป็นการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจและอุตสาหกรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้